

בז א ב מ"י פ"ו מהל'
גיטין הלכה יח ממנ
עשין נ טושיע אה"ע סי'
קמא סעי' סא:
ג נמ"י פ"ד מהל' עדות
ה"ב טושיע חות"מ פ"י ל'
סעי' ו':

פסוקי ר"ד

בטלה כולה והנך לא ידעי
ואי אולי הנך וכתבי
ליכתבו וליתבו (א) על
כשאמר לעשרה כתבו גט
לאשתי כיון שלא אמר
כולכם אחד כותב ובי'
חזקתים כל שנים מהם
שורצים יכולים ליכתב
וליתן וכשביטל מקצה
מקו לא בטל כולם והילכך
אם לא ידעי ביטולו
והולכים וכותבים ונותנים
הגט לאשה כשר הוא ולא
נפיק מניה חורבא ורשב"ג
סבר עדות שבטל מקצתה
בטלה כולה (והחם) [והנך]
דלא ידעי אי אולי וכתבי
והבי שרי א"א לעלמא
הילכך אין בטל אלא זה
בפני זה: אמר רבא אמר
רב נחמן הלכה כר'
בשתייהן ולית ליה לרב
נחמן מה כח ביד יפה
וחאמר רב נחמן אמר

(א) נכלה דניל דק"ל דלס
אמר לעשרה וכו'.

מפני תקנת עגונות לא דמו אהדדי
שמשפח הש"ס הי כרבי והי כרשב"ג
פלוגמיהו כזכרי כי עשרה למשלפה
צדעות שבטלה מקצתה אין להסתפק
כרבי מו לא מני למיפק באומר

לעשרה לגמרי כרבן שמעון בן
גמליאל דאפי' ק"ל כוותיה דבטלה
כולה צמאי דקאמר שאין הביטול
מועיל אפי' דיעבד לא ק"ל כוותיה
ומיהו אם משמעות דאין יכול
דקאמר רשב"ג לא משמע דיעבד
אפי' לכתילה אחי שפיר דמסתפק
אפי' ללשנא דפליגי צדעות שבטלה
מקצתה ומ"מ לרשב"ג אפי' דיעבד
אין מצטול כדפירש בקונטרס מכח
היהא דלעיל דקאמר א"כ מה כח
צ"ד יפה: **צריכי** כי עשרה
אששפא. ואפי' אותם שנים שצטול
יכולין לכתוב ותימה כיון דמדאורייתא
יכול לצטול אפי' שלא בפניהם אמאי
תקנו חכמים שלא יועיל ביטול לגבי
אותם שנים עצמם וי"ל כיון שהולכין
למקן שאין ציטול מועיל לגבי אחרים
מיקנו נמי שלא יהא לו כח לצטול
זה הגט כלל: **אמר** רב יוסף
ניחזי אנן. אע"פ דרז יוסף אית ליה
הכא דביטולו אין מצטול קאמר רב
יוסף בפ"ק דקידושין (דף י"ב:) דרז
מנגיד אמאן דמצטול גיטא אע"פ
דאין מצטול דמ"מ הרי מוציא לעז
על הגט. כי היכי דמנגיד אמאן
דמקדש בשוקא או צביאה אע"פ
דליכא איסורא: **והנך** רבי ועשה
ברשב"ג. ואי' מנא ליה משום
דחור בו המס דחור בו נמי ממאי
דאמר ציטולו מצטול דלמא היהא
דסום הדיינים דמי טפי לצטולו שלא
צ"ד דהסם מודה רבי דאין מצטול
דאמר' מה כח צ"ד יפה (א) כדפרישית
לעיל וי"ל דרז יוסף מדמה להו משום
דלא חפלו רבי ורשב"ג אלא צהי
מרי מילי צמה כח צ"ד יפה צום
הדיינין וצביטול הגט צ"ד ולכן
מדמה להו אהדדי ומסתמא כשחזר
מזה חזר נמי מזה:

יחזיון

שבטלה מקצתה בטלה כולה ואי אולי
זה עדות שיצטרכו לראות או לשמוע
צפני עצמו ולה צפני עצמו: **עד** שיראו
בסנהדרין (דף ק"ג.) ואמר אפי' צוה
אחר זה: **שעית מיניה דר' אבא** פרכי.
כלומר צהנך תרמי פלוגתא דרבי ורשב"ג
צביטול ויכול לצטול זה שלא בפני זה
רבי. **בכתובות** בפרק אלמנה נזונית^א:
כדצרי חממיס. שהיו אומרים שום
הדיינים שפיתחו שמות או הומירו
שמות מכרן בטל: **והחזיר** רבי אם
המעשה. אלמא הדך ציה וקס
בשיטתיה דרבן שמעון [צ"ג] ליפות
כח צית דין אלמא צהא הלכה כרבן
שמעון [צ"ג]: **ואשקליה גיטא על כרחיה**.
השילוח צעל כרחיה לגרש את
אשתו כגון צהנך דאמרין צהו
(כתובות ג.) וי"ל ויתן כתובה. **ואמר**
לכו. רבי יאשיה לטקדי: וילו איטמורו.
לחזק שפאיהו עד שיאמר רואה אני
הסתירו עצמם כדי שלא יצטול
אחמס מן העדות: ואי ס"ד. בקמייתא
הלכתא כרבי שאם ציטולו צפני
שנים אחרים מצטול כי מיטמרי
הני מאי הוי: **ליצדור איצדורי**.
שלא ימאס ציחד ואינו יכול
לצטול זה שלא בפני זה:

לא בטלה כולה. הלכך לא חש
רבן גמליאל להושיב צ"ד ולימנות
על כך שאין צו מפני מיקון העולם
דאי אולי הנך דלא צטיל קמייהו
וכתבי ויהי לה אולא ומינסבא
ספיר קא מינסבא: **בטלה כולה**.
ואפי' שתיירו שנים צדעות
עדות וזה לא צטל בפניהם
צטלו אף הן: **והנך** לא ידעי.
דבטל ואולי

וכתבי ויהי לה ומינסבא צגט
פסול: **ואי צעים אימא לא בטלה כולה**.
ואין כאן גזירה אלא טעמא
דרשב"ג לא משום תקנה הוא
אלא קצבד אין ציטולו ציטול
עד שיצטול צפני כולן והאי
אין יכול דקאמר לכו איסורא
הוא משום עובר על תקנה
אלא הכי קאמר אין צו כח
לצטול אלא צפני כולן:
למשפא. לחללא ולהסירה:
כולם. חתמו דק"ל (סו):
דלכו גט עד שיחתמו כולן:
מסו. מי אסר רבן שמעון
[צ"ג] שלא יצטול את אחד או
את שנים שלא צפני
צבניהם: **טעמא דרשב"ג**.
היכא דלא אמר כולכם: **משום**
דקסבר בטלה כולה. ותייש
דלמא אולי הני דלא ידעי
צביטולא ויהי לה והכא
ליכא למיחש להכי דמיעד
ידעי כולן צריכין לחתום
וכל כמה דלא חתמו כולה
לא ידעי לה: או דלמא
משום דקסבר נוי. והלכך
לאו צטל הוא לגמרי וחתמי
ציה אפי' הני צטיל קמייהו
עם צבניהם ויהי לה: **יכול**
לצטול והוי ציטול ואין זה
כשר להיות עוד עד צדכר
עד שיהיו: **אין יכול לצטול**
והלא עצמו כשר לחתום: **והא**
שנים. דכולם צריכין לחתום
ולכא למיחש דלמא אולי
חד וחתמי צלא צבניה
וקאמר אין יכול לצטול
אלמא רבן שמעון לאו
איסורא קאמר אלא אין ציטול
קאמר: **אמר רב אשי** אי הני
שנים עדי צבניה וחתמיה
הס: **היינו נמי**. דמודה רבן
שמעון [צ"ג] דיכול לצטול
וציטולו ציטול דטעמא
משום גזירה הוא והכא
ליכא למיגזר מדיני: **צדעי**
הולכה. דהאי תנו דקאמר
הכא לשנים הגט ניתן להם
להיות שלוחים ולמסור
לה דהכא כי קאמר לתן
אזיל אידך דלא ידע ומסר
לה לפי שאין זה עדות
שיהי שיהי צריכין להיות
שם אלא שליחות ולא ידע
דבטלה שליחות דשליחות
שבטלה מקצתה בטלה
כולה דכי עדי דבטלה
להאי צטליה להאי: **ה"ג**
מספגא. דצעדי הולכה
קאמר וטעמא משום
חששא דלמא אולי האי דלא
ידע ויהי לה: **אמר** לזה צפני
עצמו נוי. אי מתחלה
כשעשאן שלוחים לא
אמר לשניהם יחד אלא
לאחד מהן וחזר ואמר
לחבירו הנה מסרתי גט
לפלוגי לתת לאשתי ואם
תרצה גם אתה הוי שליח
לגרשה: **יכול לצטול**.
ובטל זה מתורת השליחות
שאם גרשה זה אינה
מגרשת אבל השני יכול
לגרש דכיון דמתחלה לא
צבת אחת הוי אין כאן
לומר שליחות

אכא למימר אמר לזה צפני עצמו
אין זה עדות שיצטרכו לראות או לשמוע
צפני עצמו ולה צפני עצמו: **עד** שיראו
בסנהדרין (דף ק"ג.) ואמר אפי' צוה
אחר זה: **שעית מיניה דר' אבא** פרכי.
כלומר צהנך תרמי פלוגתא דרבי ורשב"ג
צביטול ויכול לצטול זה שלא בפני זה
רבי. **בכתובות** בפרק אלמנה נזונית^א:
כדצרי חממיס. שהיו אומרים שום
הדיינים שפיתחו שמות או הומירו
שמות מכרן בטל: **והחזיר** רבי אם
המעשה. אלמא הדך ציה וקס
בשיטתיה דרבן שמעון [צ"ג] ליפות
כח צית דין אלמא צהא הלכה כרבן
שמעון [צ"ג]: **ואשקליה גיטא על כרחיה**.
השילוח צעל כרחיה לגרש את
אשתו כגון צהנך דאמרין צהו
(כתובות ג.) וי"ל ויתן כתובה. **ואמר**
לכו. רבי יאשיה לטקדי: וילו איטמורו.
לחזק שפאיהו עד שיאמר רואה אני
הסתירו עצמם כדי שלא יצטול
אחמס מן העדות: ואי ס"ד. בקמייתא
הלכתא כרבי שאם ציטולו צפני
שנים אחרים מצטול כי מיטמרי
הני מאי הוי: **ליצדור איצדורי**.
שלא ימאס ציחד ואינו יכול
לצטול זה שלא בפני זה:

יחזיון

(א) [מוספתא פ"ג, ט, שם,
(א) [כתובות פ"ו, צ"ב, לב,
קסא: סנהדרין ג, מוספתא
דטענהדרין פ"ה],
(ד) [כתובות ק, ט] (וב"ב
לב), א (דף ק"א).

הגהות הב"ח

(א) גבי אמר להו זילו
למסור: (ב) תוב' ד"ה
וחזר ובי' כדפי' לעיל ג"ב
בדף ל"ב בסוף ד"ה ורבי
נחמן:

מוסף רש"י

עד שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למסור אחד ואמר צפני
הלוהי ואחד ואמר צפני
הדעה לו עליו (כתובות
כז). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דגראה צעיו
עעם הנון מה ששנינו
במשנתנו א"כ מה כח צ"ד
יפה (כתובות ק).

מוסף תוספות

א. ומכוער הדבר
לעשות כן. מוס' הלא"ה.

עין משפט
נר מצוה

בא ד מ"י פט"ו מהל'
אישות הל"ד סמג
עשין מח טוש"ע אה"ע ס"י לו
סעי' א:

בב ה מיי שם הל"א
טוש"ע שם סעי' יט:
בב ו מיי פ"א מהל' גירושין
הל' טו סמוג עשין ג
טוש"ע אה"ע סי' קלג סעי'
א:

בד ז מיי פ"ט מהל' שמטה
הל' טז:

בַּה ח מִי פִי"ד מֵהִלְכוֹת
מְלוּה הִל' א ופִי"ו שֶׁ
הִלְכָה ב ופִי"ח מֵהִל' אִישׁוֹת
הִי"ט סָמָה עֹשִׁין פֶּד טוֹשֵׁעַ
חו"מ ס' קח סעי' ג :

שמו ושמה

הוא חוקן שיהא כותב איש
 פלגיו וכל שם שיש לו איש
 פלגיו וכל שם שיש לה
 כי ולא שהיה מתכבד ללנות
 ששמו כותב כתיבת הגט שאט
 איתר שמו יאן רשאים
 לכתובת לו (סג) כדנתן גט
 כותבין (תק). פשוט
 האיש אצ"פ שאן אשתו עמו
 רבועה לאשה אצ"פ שאן
 עמה ובלבד שיהא
 מכירין פי שיהי שם האיש
 ושם האשה והכרח היא
 שכתובין ההם כל שהחוק
 נדרש בעיר ל יום אן חוששין
 לו אלא כגון שנשע מא"י

[illegible][illegible]

שני שמותיו אלא יוסף בלב
ומכירין אותו הוא פסול מפני
כל שמותיו בפירוש פלוני ה
ממאי דאמר' היו לו שתי
בשמו שבגליל אינה מגוררת
שביהודה עמו אלמא שצריך
שם ובגליל כי יש לחוש ש
הוא אני לה הגט לכך צריך
להוה שכתב לה מפני שהוא
לכתוב פלוני הנקרא פלוני
ה'ה' שיה שמו אבל אם
השם שלא התקין ר"ג אלא
שבגליל בשמו שבגליל אינה
ורשם דגליל עמו אלא לאו

וב שום שיש לו. בטופסי גיטין של ה"ג כתוב שצריך לכתוב בגט וכל שום וחניכה דאית לי ולא תראי משמע שלשון זה היו כותבין בגט ואין נראה לר"ת דוימנין דאית לידי תקלה כשאין לו אלא אחת שם הכתוב בגט ואין לו חניכה וכשכותב בגט וכל שום וחניכה

נראה זה הגט של אדם אחר שיש לו
שם וזמניכה"ל לכן נמצא לר"מ וכל
שם שיש לו דקתי נמצא היינו כל
שמותיו בפירוט א' ותיקן ר"מ למכור
בגט איש פלוני למתקרי כך וכך
(כדאמרינן בגמרא) שרה למתקריה
(מ"ס אהרן אהרן בר הדיא למתקריה
מ"ד א' וסא דקמינ' גמ' כגון שניידה
והס' דגליל עמו משמע קלח כפ' ר"ת:
והוא דאתחזק בתי' שמי' שאלו
לר"מ על מומר נכנסם כוכבים
שנייה את אשמו ולא נכנס בגט אלא
שם של יהדות ולא שם של עובד כוכבים
והיכי ר' חיללה להוירי' שם עובד
והיה זה דקתי כמ' ופלא' ויבא אדם

אבא רבב אשי רבי
כוותך תניא כוותיה
נשים אחת ביהודה
שמות אחד ביהודה
אשתו שביהודה בשמ
שבגולו בשמו שבגולו
שיגרש את אשתו ושם
ושם דגליל עמו ואחר
שבגליל ושם דיהודה
וגרש באחד מהן מגור
עמו אלא שמע מינה
אתחזק שמע מינה יד
ופורתא שרה אמרי
שיש לה ולא שרר
מתני' יד אלאמה
אלא בשבועה נמנעו
הזקן שתהא נודרת
וגובה כתובתה ^{ס' ה}
מפני תיקון העולם
מפני תיקון העולם
אפילו כול' עלמא
לן הבא ליפרע מנמנ
אלא בשבועה אלמנא

וומיעוט שרה מרים וכל שום שיש לה משמע דבחד מקום קרו לה
ביחודה וכח לגרש את אשמו שבגליל או שהיה בגליל וכח לגרש
כו' הרי זו מגורשת אמר רבי יוסי הלא דמינא דצדיעד אבל למחא
בביתיה טפל דקדמי עד שיגרש אשמו שבגליל בשמו שבגליל ואם
יבין איהא הוה יב' ע' גשם אחת ויב' אחת ביחודה גרש אשמו
וכן פלוני שביחודה עם השם שיש לי בגליל¹¹ או שהיה במקום אחד
דגליל ביחודה כבר ומהם נמי משמע דבמגרש בגליל אותה שביחודה
כותב אלף שם אחד משני המקומות לפי שאין מיריין זו במקום אחד
דאקמח דבמגרש¹² (לקמן דף פז:) כתב חכמתו ואמרתה כאשר וכן ה'
לכתוב שיהיה א"ג דבני מנחם שבמקום ויב' ויב' נמי דאקמח דדוקא
לענ' א' ונמי ששמות דומין או לה ששכני דומה לשם לבתחילה כש'
ויהא לא ניתנה כתובה ליבנות מהיים¹³ ואמר ריש לקיש בפ"ק דבב'
בכותבי ואפילו מהמיני יספיע בלא שבעה וי"ל דהני מיני ב"ח אב'
דכאשכחין בפרק הנושא (כתובות דף קז:) דחיישינן בבנותיה טפי לזררי'
הא דספין בגרמא מאי איריא אלמנה כו' למא' דנקט אלמנה א"ע"
בב' צבעל חוב לאחר זמנו מהלמנה¹⁴ שיהא חור וזמנה ית'
והאי משום דבעי למיתני סופא דנמנעו מלהשבעה הוא ליה למיתני'
ומשני אלמנה אילטריכא ליה והוי חידוש באלמנה טפי מצבעל חוזה'
אלמנה נמי מיתנא דבכותב (כתובות דף פז.) הפערפת מנכסי ית'
דבכתובות פ' אלמנה (דף פז:) אמריין דגורשה נמי בעי חן מיתנ'
וזמנה אבל אלמנה איב' דא' תרתי דמון וזמנה וזמנה נמי מיתנ'
אע"פ שכבר השמיענו במקום אחר דלא

[illegible]

והלכתא כנחמני: **מתני'** בראשונה היה משנה שמו ושמה שם עירו ושם עירה ה"התקין ר"ג הוקן שיהא כותב איש פלוני וכל שום שיש לו אשה פלונית וכל שום שיש לה מפני תיקון העולם: **גמ'** אמר רב יהודה אמר שמואל שלחו ליה בני מדינת הים לרבן גמליאל בני אדם הבאים משם לכאן שמו יוסף וקוראין לו יוחנן יוחנן וקוראין לו יוסף היאך מגרשין נשותיהן עמד ר"ג והתקין שיהו כותבין איש פלוני וכל שום שיש לו אשה פלונית וכל שום שיש לה מפני תיקון העולם אמר רב אשי יהוא דאתחזק בתרי שמי אמר ליה רבי אבא לרב אשי רבי מרי ורבי אלעזר קיימי כוונתך תניא כוותיה דרב אשי ⁽⁶⁾ היו לו שתי נשים אחת ביהודה ואחת בגליל ולו שני בנות אחד ביהודה ואחד בגליל וגרש את אשתו שביהודה בשמו שביהודה ואת אשתו שבגליל בשמו שבגליל אינה מגורשת עד שיגרש את אשתו שביהודה בשמו שביהודה ושם דגליל עמו ואת אשתו שבגליל בשמו שבגליל ושם דיהודה עמו יצא למקום אחר וגרש באחד מהן מגורשת והאמרת שם דגליל עמו שמע מינה הא דאתחזק הא דלא אתחזק שמע מינה יתהיא דהוו קרו לה מרים ופורתא שרה אמרי נהרדעי מרים וכל שום שיש לה ולא שרה וכל שום שיש לה: **מתני'** אין אלמנה נפרעת מנכסי יתומים אלא בשבועה נמנעו מלהשביעה ה"התקין ר"ג הוקן שתהא נודרת ליתומים כל מה שירצו וגובה כתובתה ⁽⁷⁾ העדים חותמין על הגט מפני תיקון העולם יוחלל התקין פרובול מפני תיקון העולם: **גמ'** מאי איריא אלמנה אפילו כולי עלמא נמי דהא ⁽⁸⁾ קיימא לן הבא ליפרע מנכסי יתומין ⁽⁷⁾ ליה יפרע אלא בשבועה אלמנה אצמריכא ליה סד"א משום

[illegible]

אשונה היה

אחד כֵּן וְאֶחָד כְּנִדְנִידָה הִים הִים
מַגְרֶשֶׁה בָּסֵס הַנוֹהֵג בְּמַקְוֶה כְּמִית
הַגֵּט וְלֹא הִים הַמִּקְוֶה לְכַתּוּב שֵׁשִׁים:
מִפְּנֵי תִיקוֹן הָעוֹלָם. שֶׁלֹּא יוֹצִיאוּ לַעֲוֹ
עַל בְּנֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר לֹא גִירָשָׁה
בְּעֵלֶה שְׂאִין זֶה שָׁמָּה: **גַּב' וְהוּא**
דְּלִפְסוּחָ. אֲבָל לֹא אֲתַחֲסֹךְ שֶׁאֵין שֵׁשׁ
לוֹ שֵׁשׁ שְׁמוֹת אֲזַן לְרִיךְ לְכַתּוּב וְכֵן
שׁוֹס שֵׁשׁ לוֹ וְאִפִּי נֹדַע לְאַחֵר זִמֵּן
שֵׁשׁ לוֹ שֶׁסֶּם אַחֵר הוּא הַגֵּט שֶׁכֵּר שְׂאִין
לֹו אֲחֵלָּה שֶׁסֶּם אֲחֵר לֹו לְעֲלֹמָו
בְּפִנְיֵו הַמְּחֻסָּר: **כִּי יִקָּרָא הַמֶּלֶךְ אַחֵר.**
שְׂאִינוֹ בִּיחֻדָּה וְגִלְגִּיל: **מַגְרֶשֶׁס.** מִשּׁוֹם
דְּכַתּוּמוֹ מִקְוֶה לֹא הִיוּ מִתּוֹקְשֵׁין שִׁיחֻו
לוֹ שֵׁשׁ שְׁמוֹת בִּיחֻדָּה הִיוּ יֹדְעִים
שֵׁשׁ לוֹ שֶׁסֶּם אַחֵר לִפְיֶכֶר הַיִּזְכָּרוֹ לֵּךְ
שְׁמוֹתָיו שֶׁהִחֲזִיק עֲלֵמָו בָּסֵס לְפִינֵיהֶם
דְּכַתּוּב חֻקָּה אֲזַלְיִן: **וּפּוֹרְסָא שְׂרָה.**

מיעוט בני עירם" היו קוראים את שמה
 שרה: מרים. כריך לכחוש צגט שהוא
 עיקר ודבר וכל שום דליט לה:
 מרת"ן און אלמנה נפרעת מנכסי
 יסומים. את כחובתה: אלא
 בצעונה. שלא תתקבלה כלום: נמנו
 מלכסביעה. והיתה מפקדת כחובתה
 מלכסביעה. מפרט מאי טעמא: שפא
 נודת יסומים כל מה שירא. יבחרו

לחם דבר קשה להלירה צו כון קוס
מיני מזונות עלי אס נהימי
מכתובתי: וגוזה כחוצה. ואס
נכללה תחילה הרי היא נאסרת
בכל מזון מילקו לא הוה הדקה ושקלה
ללא שזירא לעבור על נדרה: **העדים:**
חוסמין על הגט. כל אלו מתקנות
רבו גמליאל הזקן: **מפני מיקון**
העולם. אכולו קאי צביי אלמנה
שזיה נשים נשאות וצביי ולא
תלגנה להפסיד מתובתן וגבי חותמין
מפרס בגמרא^א מצי מיקון זיכא:

משום

(א) (מוספתא פ"ו ע"ש)
(ב) (שנין חו' לקמן לו ד"ה)
(ג) (הדסים; א) (וע' חו' ד"ה)
(ד) (ד"ה אלעזר; א) (מנובות)
(ה) (קדושתן)
(ו) (ד"ה :לג; א) (עיריה)
(ז) (א) (בס"א :עיריה)
(ח) (לקמן לה; א) (לקמן)
(ט) (ע"י רש"י)
(י) (לקמן לה; א) (כשר)
(יא) (דעבד)
(יב) (כצ"ל)
(יג) (א) (נצחק חק)
(יד) (ז"ל ובה"א רש"א)
(טו) (פ"ו ה"ז ע"ש לפני)
(טז) (קאם בניגנון אחר)
(יז) (א) (מנובות פ"א)

ד"ה והיל

שם
נחמני ב' דעל
דברה. ובעירן ערך אבי
תבז בשם הגאונים נחמני
ומו ויהי בר אחיה דרבה
בר נחמני ותלמידיה ויזון
יהוה שמה נחמני כשם
דבזה דרבה בר נחמני לא
זוה קרי ליה ככל שעה
נחמני (עין ברמב"ם פרק
מהל' ממרים) ויהי קורא
יהי אבי בלשון ארמית
אדם שקורא אבי וסליק
ליה אבי:

רנשבורג

א] תום' ד"ה וכל שום
יש לו וכו' ותיקן ר"ת
כתוב בגט אני פלוגי
מיתקרי כך וכך כדאמרינן
גמרא. עי' יש"ש סי' טו
בהעקמו לשון ר"ת זה:

התקין פרוזבול

וְלֹא תִשְׁמַט שְׂצִיטָה, שְׁמוֹסָר
וְטוֹרֵמוֹתַי לְבֵית דִּין שִׁיגְבוּ מִן
עוֹלָה חוּצוֹ כֹּל זְמַן שִׁתְּצַעֲנוּ,
הַשְׁתַּאֲלָה לֹא קָרִינָן בִּיהָ לֹא
נֹשֶׁה, שְׂאִינוֹ תוֹצְעוֹ כְּלוֹם
לֹא הִצִּי"ד תוֹצְעוֹ, שֶׁהַפְּקִירָם
פֶּקֶד וְהֵם יוֹרְדִין לְנִכְסָיו
כְּתוּבוֹת 99. וְכַעֲזָ"ז לְעִיל לִב:
וּב"ב כז.).

כי הכל יודעים ש

[illegible][illegible]

י' שלחו מִתָּם אִיךְ פְּלִיטֹת בַּת פְּלִיטֹת קְבִילַת גִּיטָא מִיֵּד דְּבַר חָאֵד כִּי חִירָא מִתְּקִירָא אַבָּא מִיֵּד שְׁלֹמֹה בִּכְרוּשׁ צִיִּיךְ עַו מְבַרְכֵת הֵימ שֵׁשׁ לֵשׁ שְׁמוֹת א' כָּאֵן וּא' בָּאֵי צִיִּיךְ לִכְתּוּב יוֹסֵף תִּקְרָא יוֹחָנָן וְאֵם לֹא כְתֹב אֱלֹא יוֹסֵף פְּסוּל דְּהַגָּת שֶׁכֶּר עֲדֵי הַמְּבִרָיו כִּי דוּרֵם יוֹחָנָן פִּי כֵּן מִשֵּׁי פִלְלִי אֵיךָ כָּאֵן מִשּׁוֹם שֵׁשׁ שְׁמוֹ שְׁחָרִי שֶׁכֶּר יָדִיעוּ לֹא כִּי בְּרִית בְּרִיתָהּ דְּרֵיבִי אֵשֶׁר חֵי וְשֵׁי א' בִּיחְרָה ו' בְּלִילִי אֵשֶׁר שְׁמוֹ בִּיחְרָה שְׁמוֹ בִּיחְרָה וְאֵם שְׁמוֹ שְׁבִילִי וְשֵׁם יוֹחָנָן עֲדֵי הַגָּת וְלֹא מְקֻלָּס אֵיךָ יוֹרֵשׁ אֵב אֵין מְגִרֶשֶׁת דְּהַאמְרֵת עַד שִׁינֵשׁ שְׁמוֹ בִּיחְרָה כִּי תִרְעִיעֵי וְשֵׁם וְכֵן שֶׁלֹּא שְׁמוֹ חֲרִידִי לֹא כְּשֵׁי שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה לִכְתּוּב אֵין

